

Šolski navihaneček

šolsko leto 2019/2020

Kazalo vsebine

Nagovor gospoda ravnatelja.....	3
V prvem razredu	4
V drugem razredu	19
V tretjem razredu	22
V četrtem razredu	29
V petem razredu	32
Raziskovalci znanja	35
Ustvarjanje v OPB.....	36
Na predmetni stopnji	38

Spoštovane učenke, učenci, spoštovane učiteljice in učitelja!

Letošnji uvodnik k spletni izdaji šolskega časopisa Navihanček pričujem z nenavadnimi občutki, ki so posledica pandemije virusa COVID-19, ki je med drugim zaznamoval letošnje šolsko leto.

Lahko bi rekli, da se je čez noč na glavo obrnila naša šolska rutina, da je svet zastal, da se je v nas naselil kanček strahu in nelagodja. Dejstvo je, da se je v naših življenjih zgodila velika sprememba, ki je vplivala tudi na življenje in delovanje šole. Delo na daljavo je postalo nekaj vsakdanjega. Sodobna komunikacijska tehnologija je postala nepogrešljiv del našega šolskega dela in stik s svetom ter ljudmi. Prav vsi, ki delamo v šolskem sistemu smo se naučili marsikaj novega, potrebne so bile spremembe pri organizaciji dela, vzpostavljanju stika z učenci, starši in ostalo javnostjo. Odpovedati je bilo potrebno veliko aktivnosti, ki so bile do sedaj samoumevne in del našega šolskega življenja. Izleti, ekskurzije, šola v naravi, valeta so le nekatere, ki jih zaradi varnostnih ukrepov in priporočil nismo izvedli. Nekatere izmed njih bomo skušali nadomestiti v prihodnjem šolskem letu.

Tudi vi, drage učenke in učenci, ste pokazali veliko zrelosti in prilagodljivosti in se lotili šolskega dela na drugačen način. Ponosni smo na vas, da smo skupaj šolsko leto pripeljali do konca in da sprememba dela ni pustila večjih negativnih posledic za nadaljnje delo ter življenje. V času dela od doma je nastalo veliko čudovitih izdelkov, zamisli ter idej, ki kažejo na vašo ustvarjalnost, sposobnost, odgovornost do dela in dobro podporo domačega okolja.

Želimo si, da bomo novo šolsko leto pričeli dobro pripravljeni z mislijo, da je potrebno še vedno spoštovati in upoštevati pravila za osebno varnost ter varnost drugih, da bomo zdravi in polni optimizma nadaljevali naše delo in skupno življenje.

Pred nami so počitnice, ki naj prinesejo sprostitev in naša življenja nekoliko umirijo. Želim vam vse dobro, predvsem pa, ostanite zdravi.

Alen Krajnc, ravnatelj

PISMA OTROK

DRAGA UČITELICA

MAJA

HVALA ZA PISMO. BILA SEM
GA ZELO VESELA TUDI JAZ
VAS ZELO POGREŠAM. DOMA
MI NI NIKOLI DOLG ČAS. ZJUT-
RAJ REŠUJEM NALOGE.
POPOLDAN SE IGRAM Z BRATOM
IN BRATRANČEM.
OSTANITE ZDRAVI.

EMA MULEC

POZDRAVLJENA UČITELJICA
POGREŠAM MOJE PRIJATELJICE IN
VAS. DOMA Z VESELJEM DELAM
ZA ŠOLO, SE IGRAM IN UŽIVAM
NA

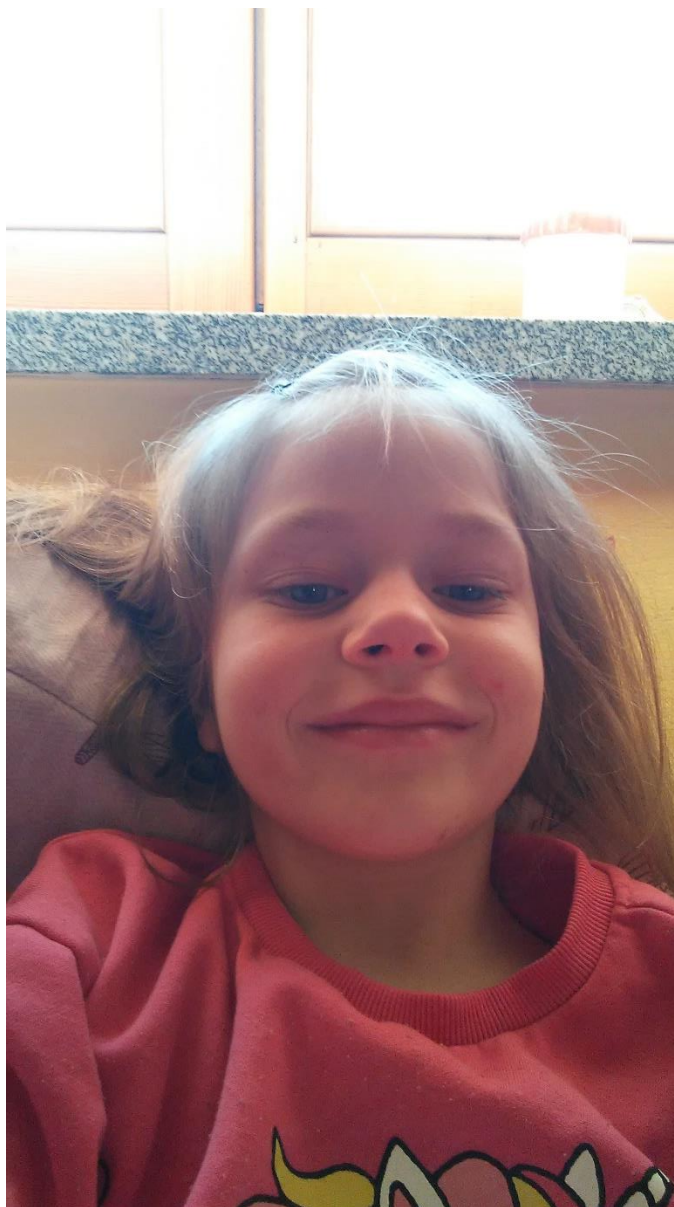
TO JE MOJA PISALNA MIZA.

SEM NINA GABERC

Zdravo učiteljica Maja, zelo vas pogrešam. Vaše naloge so mi zelo všeč in zelo rada vas imam,
upam, da se bomo čim prej videli, saj ne morem več brez vas.

Lepe pozdrave Angelika!

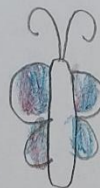

DRAGA UČITELJICA MAJA

ZELO VAS IMAM RADA IN VAS TUDI JAZ
ZELO POGRESAM, RADA REŠUJEM VAŠE
NALOGE IN ZELO RADA BEREM. UPAM DA
BO HITRO ŠOLA ODPRTA DA SE Z SOŠOLCI
HITRO SPET SREČAMO. POLEG NALOG SE TUDI
RADA IGRAM. ZELO ZELO VAS POGREŠAM

VAŠA TEJA

DRAGA UČITELJICA

JAZ TUDI POGREŠAM PRIJATELJE.

ZUNAJ IGRAM NOGOMET IN

POMAGAM NA VRTU. NAUČIL SEM

SE VOZIT Z KOLESOM IN

ROLARIAMI. DANES JE VREME SONČNO

IN TOPLO. VSAK DAN REŠUJEM

ŠOLSKÉ NALOGE, MATEMATIKO IN

BEREM BRALNE KARTICE. ZJUTRAJ IN

ZVEČER SE IGRAM Z MUČAMI.

IME JIM JE TACA, KANELA, ESKOBAR,

PANČO, BAKI, IN PUFI. TETA IMA

VELIKO MUČ.

NIKO

DRAGA UČITELJICA MAJA!

POGREŠAM VAS. ŽELIM SI DA BI
TO HITREJE MINILO. ALI STE VESELI
NAŠIH IZDELKOV IN REŠNIH NALOGE?

UPAM DA SE IMATE DOBRO. JAZ
IGRAM NOGOMET, BEREM, IGRAM SE
Z BRATOM, POSPRAVLJAM, SE
SPREHAJAM, IGRAM DRUŽABNE IGRE,
RIŠEM, REŠUJEM NALOGE IN
VELIKO DRUGEGA.

UPAM DA SE KMALU VIDIMO.

LEP POZDRAV.

Timoteja

PISMO ZA UČITELJICO MAJO

DRAGA UČITELJICA MAJA!

ZELO SEM BILA 😊 VAŠEGA ✉️, SAJ
VAS TUDI ŽE ZELO POGREŠAM.

TUDI JAZ ŽE KOMAJ ČAKAM, DA SE
BOM LAHKO IGRALA Z VAMI,

SOŠOLCI IN SOŠOLKAMI NA ŠOLSKEM
IGRIŠČU. ZDAJ KO JE ☀️ VREME,

VELIKO ČASA PREŽIVIM ZUNAJ S

SESTRICO TIO. SKRBIM ZA BABIČINE

KOKOŠI, POBEREM 🥚 IN JIH NAHRANIM.

BABI IMA TUDI GOSAKA. IMAMO TUDI

MURIJA, KI SE RAD CARTA.

Z MAMICO IN SESTRICO GREMO VSAK

DAN NA SPREHOD. MENI RES NIKOLI NI
DOLGČAS, SAJ RADA POČNEM VELIKO
STVARI, KOT SO: VRTNARIM Z BABI,
PEČEM Z MAMICO, TELOVAĐIM Z
ATIJOM, PLEŠEM IN IGRAM S SESTRICO
IN RADA BĚREM.

POŠILJAM VAM VELIK OBJEM IN KOŠ .

UPAM, DA SE KMALU VIDIMO!

LEP POZDRAV.

MIA ŽOLNIR

DRAGA UČITELJICA MAJA!

HVALA ZA VAŠE PISMO.

TUDI JAZ BI SE RAD IGRAL NA
ŠOLSKEM IGRISČU. DOMA MI NI
DOLG ČAS, KER RAZISKUJEM OKOLICO,
SE IGRAM Z BRATCI IN SESTRICAMA,
VČERAJ PA SEMI POMAGAL SADITI.

KROMPIR.

ŽELIM VAM VELIKO LEPIH TRENUTKOV
Z VAŠIMI ŽIVALICAMI.

VAŠ TAI ♥

PISMO

UČITELJICI MAJA IN POLONA, ZELO VAJU ŽE POGREŠAM.

ŽELIM VAMA VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE IN VELIKO
PISANKO. KOMAJ ŽE ČAKAM, DA SE SPET VSI VRNEMO V
ŠOLO, KER POGREŠAM IGRANJE NA IGRIŠČU S SOŠOLCI.

ŠOLA JE VELIKO BOLJ ZABAVNA KOT DELO OD DOMA.

NELA OROŽ

DRAGA UČITELJICA MAJA
TUDI JAZ ŽE POGREŠAM
ŠOLO, TUDI MENI DOMA
NI DOLGČAS. DOPOLDAN
DELAM NALOGE ZA
ŠOLO, POPOLDANU PA SE
S SESTRO TEO IGRAVA
S PSIČKO COOKIE IN
MUČO MICI. VSAK DAN
PA GREMO ŠE NAHRANITI
NAŠE KONJIČKE.
LEP POZDRAV, TOMAŽ

DRAGA UČITELJICA

TUDI JAZ VAS IN SVOJE SOŠOLCE ZELO POGRAŠAM.VAŠE NALOGE ZELO RAD REŠUJEM, ŠE POSEBEJ MATEMATIKO. DOMA MI NI DOLGČAS, SAJ SEM VELIKO ZUNAJ IN POMAGAM STARŠEM SKRBETI ZA ŽIVALI V HLEVU. Z MAMICO SMO UREDILI VRT IN POSADILI JAGODE.V PROSTEM ČASU SE IGRAM Z BRATOM IN SESTRO TER VOZIM S KOLESOM,VČASIH GREMO TUDI V GOZD NA SPREHOD.

ŽELIM VAM VESELE IN ZDRAVE VELIKONOČNE PRAZNIKE.

ŽIGA

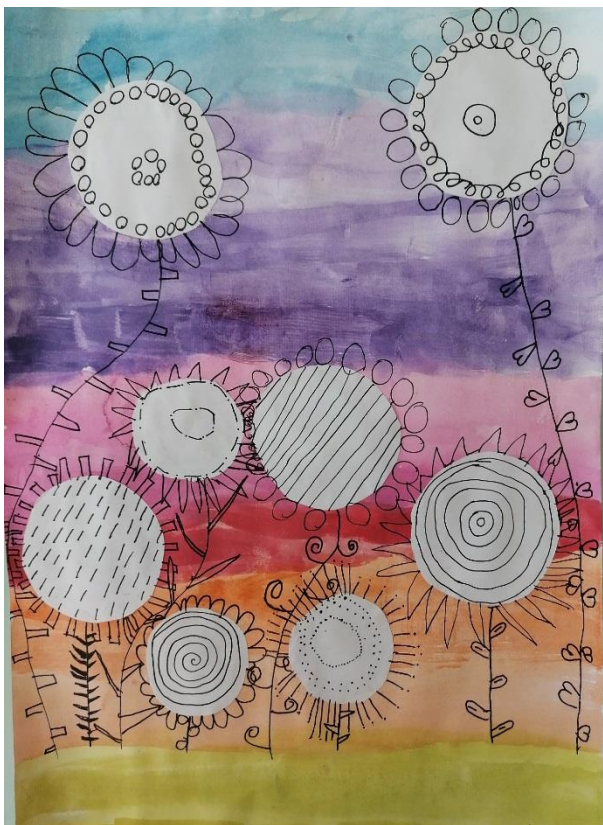
DRAGI UČITELJICI. MAJA IN
POLONA!
MORAM VAMA POVEDATI, DA ŽE ZELO
ZELO ZELO POGREŠAM VAJU IN

SOŠOLCE. DOMA SE IGRAM Z
SESTRICAMA, PRIDNO REŠUJEM
VSE NALOGE, KI MI JIH DAJETA, TE
DNI SE UČIM TUDI ROLATI IN ZELO
DOBRO MI ŽE GRE. ZELO RADA SEM Z
ATIJOM VENI.

UPAM, DA SE ČIMPRESJ VIDIMO.
POŠILJAM VAMA OBJEM. VAJINA NAJA

ČAROBNI TRAVNIKI

TIMOTEJA

ANGELIKA

EMA

RUBY

DENIS

NINA

PRAVLJICE IZ DRUGEGA RAZREDA

PALČICA

Nekoč so živela modra bitja. Tem bitjem se je reklo glodavčki. Najraje so jedli evro krem. Ampak v svoji hiši je živel tudi medved. Tudi on je imel rad evro krem, zato so ga morali glodavčki vzeti, ampak jih je medved z metlo pregnal iz hiše. Ko so glodavčki odšli, je medved odšel v svoj dom. Takrat je pripeljal cirkuški kombi. Odprla so se vrata in iz kombija je padla škatla. Glodavčki so šli pogledati. V škatli je bila cirkuška palica, ki je znala čarati. V glavo jim je padla imenitna ideja. Nato so odšli v medvedovo hišo. Medved ni hotel deliti, zato so se glodavčki morali boriti. Končno so zmagali in en evro krem spremenili v dva. Tudi medved je bil srečen.

TIT ZUPANIČ

ČUDEŽNA KNJIGA

Pred devetimi gorami in vodami je živela deklica po imenu Nina Žavcer. Ni bila samo navadna deklica, temveč je bila princesa. Rada je brala knjige. Enkrat ji je babica dala ČUDEŽNO KNJIGO. Ta se ni nikoli končala. Ko je odprla knjigo, je padla v čudežni svet. Tam je srečala veliko škratov, dreves, ki govorijo, princes, ponijev, čarobnih konjev, samorogov in krilatih samorogov in še krilatih opic ter vil. Vila Ajda je Nino odpeljala k krastači. V njo je bil začaran princ. Nina se je odločila, da se gre spopasti s čarovnico. Ugotovila je, da ima čarovnijo. Princa je Nina začarala nazaj v princa. Princ se je zaljubil v Nino, Nina pa v princa. Poljubila sta se in živela srečno do smrti in pravljica je končana.

ŽANA GRAJFONER

ČAROBNI AVTI IN TRAKTORJI

Nekoč so živela tri prevozna sredstva. Traktor Fredi, leteči avto Rok in športni avto Jan. Nenadoma se je ptič pokakal na Roka. Rok mu je rekel naj se spravi na koga drugega. Odšel je v pralnico, kasneje pa na bencinsko črpalko. Ta je bila tako velika, da se je počutil kot v čarobnem svetu za devetimi gorami in za sedmimi vodami, kjer drevesa govorijo. Ko je prenehal s tankanjem, je šel domov. Traktor Fredi je začel orati, spremenil se je manjšega. Jan je šel na ladjo. Ostali so prijatelji za vedno.

MIHA LEŠNIK

ČUDEŽNI METULJ

Čudežni metulj, čudežni metulj, daj mi sonce, daj mi svež zrak.

Nekoč je bil planet, ki ni imel sonca, niti svežega zraka. Na njem je živela deklica po imenu Nana. Gledala je skozi okno. Naenkrat pa je zagledala metulja in takoj ga je šla loviti. Ko ga je Nana ujela, je metulj spregovoril. Si želiš svežega zraka in sonca? Ja, je rekla Nana. Lahko ti uresničim željo. Reči samo besede čarobni metulj, čarobni metulj, daj mi sonca, daj mi svežega zraka. Nana je to rekla in res se je zgodilo. Nana je bila zelo srečna.

NANA TIANA ZUPANIČ

ČUDEŽNI PARK

Nekoč je živela punčka. Ime ji je bilo Mija. Imela je igračko opico. Z mamo sta se vedno igrali čudežni park. Ko je bila noč, je Mija vprašala mamo, če čudežni park res obstaja. Mogoče, ji je odgovorila mama. Nato je šla delati čudežni park, pa ji ni uspelo. Naredila je škodo. Bila je kregana. Z mamo sta naredili čudežni park. Naslednji dan je mamica zbolela in je šla v bolnico. Mija je bila zelo žalostna. Pospravila je čudežni park. V šolo naravi jo je peljal ata. Tam naj bi ostala pet dni, ampak Mija sploh ni šla na avtobus. Našla ni avtobusa, ampak čudežni park. Srečala je opico in skupaj sta rešili čudežni park. Mija je odšla domov in spet postavila čudežni park. Doma jo je pričakalo presenečenje, saj se je vrnila mama.

ELA ŠNOFL ISUFI

DRUGOŠOLCI SO PISALI DNEVNIK

Torek, 14. 4. 2020

Ob 13.30 smo imeli kosilo. Ob 18.00 sem šel k dediju na večerjo. Ob 18.25 sem pri dediju gledal Vem. Potem smo vsi jedli sladoled. Ob 20.00 sem šel k babici gledati Gorskega zdravnika.

Nedelja, 17. 5. 2020

Zjutraj sva se zbudila. Potem sva na televiziji igrala igrico. Ob 10.00 je prišel Roman po Miho. Potem je Miha spet prišel. Nato je prišla še Nika.

ENEJ GORJUP

11. 5. 2020

Zjutraj je bilo lepo vreme. Brcal sem žogo. Igral sem košarko. Jedel sem sladoled. Igral sem se z avtki.

12. 5. 2020

Zjutraj je deževalo. Napisal sem domačo nalogo. Gledal sem televizijo. Reševal sem Ciciban. Igral sem z avtki.

MIHA LEŠNIK

Ponedeljek, 6. 4. 2020

Danes sem se z učiteljico Nino in s sošolci videla preko video klica. Tega sem bila najbolj vesela. Veliko smo si imeli za povedati. Kasneje sva se s Patrikom peljala s kolesom. Peljala sva se do Jareninskega dvora in nazaj domov. Bilo je super.

ELA ŠNOFL ISUFI

24. 4. 2020

Danes je k nam priletel bel papagaj. Priletel je ob pol treh. Temu papagaju smo dali ime Guči. Papagaju Gučiju smo dali staro kletko. Guči je lep papagaj.

NANA TIANA ZUPANIČ

22. 4. 2020

Zjutraj sem gledala serijo Power rangers. Potem sem delala nalogo. Nato sem se igrala z Loti. Malo sem jo tudi božala in ji metala palice. Vozila sem se s kolesom in hodila po kupu. Zvečer sem se gugala.

ŽANA GRAJFONER

15. 5. 2020

Danes sem mami pomagal pospravljati. Najprej sem odnesel smeti. Potem sem zložil copate. Nato še čevlje. Bil sem priden pomagač.

17. 5. 2020

Danes smo imeli športni dan. Odšli smo v gozd. V gozdu sva se lovila in skrivala. V gozd je šla tudi Ara. Na športnem dnevu smo izmučili mamo.

TIT ZUPANIČ

3. razredu

POUK V NARAVI

Zadnji petki v preteklih mesecih so bili v 3. razredu rezervirani za pouk v naravi. Tretješolci so se ta dan s pesmijo odpravili na pot, ki je bila vsakič drugačna. Učenci so z vsemi čutili zaznavali in spoznavali domači kraj, geografske značilnosti, spremembe v naravi ipd. Na poti so opravljali tudi določene naloge, ki so bile vnaprej pripravljene. Enkrat so postali pravi mali pesniki, navdih za pesem pa so našli v bližnjem gozdu, spet drugič so se urili v seštevanju, odštevanju in pošteevanki, svoje spretnosti so izkazovali tudi na šolskem igrišču v različnih igrah ... Svoja opažanja so strnili v dnevnike, te so kasneje tudi opremili z foto utrinki, ki so služili kot priloge. Všeč jim je bilo, kadar je vreme to dopuščalo, da so svoje dnevnike izpolnjevali v učilnici na prostem. Tretješolci so se pouka v naravi vsakič zelo veselili, obenem pa so bili po opravljenem delu zelo zadovoljni. Najbolj veseli so bili, kadar so na poti še koga srečali, ta pa jim je s svojo prijaznostjo in lepo gesto še dodatno polepšal dan. Na tem mestu velja omeniti in pohvaliti, da so se učenci 3. razreda samoiniciativno odločili, seveda primerno opremljeni, za pobiranje smeti, ki so jih skrbno pobirali in nosili vse nazaj do šole, odložili pa v za to namenjene smetnjake, z željo, da bi bilo teh odpadkov v njihovi okolici čim manj oziroma, da bi Jareninčani bolj pazili na čistost svojega kraja.

OBISKALI SO NAS OTROCI IZ VRTCA

Danes, 18. 2. 2020 smo imeli pripravljen nastop za otroke iz vrtca. Bilo jih je 18. Prišli so, da spoznajo 3. razred in učiteljico. Bili so zelo navdušeni nad predstavo z imenom Rokavička, ki je glasbena pravljica. Nato smo imeli delavnice. Bili so tako navdušeni, da je v 20 minutah zmanjkalo materiala. Učiteljica je bila tako zadovoljna s predstavo, da je vsem dala oceno 5. Meni se zdi, da smo bili zelo dobri in smo si zaslužili oceno odlično.

Nejc Šumenjak, 3. razred

V torek, 18. 2. 2020 so nas obiskali otroci iz vrtca, bolj natančno bodoči prvošolci. K nam so prišli, da spoznajo učiteljico Melito ter razred, v katerem se bodo učili. Ogledali so si glasbeno pravljico Rokavička. Po ogledu predstave so z nami izdelali lutke. Nekateri so bili zelo navdušeni, drugi malo manj. Všeč mi je bilo, ko smo skupaj izdelovali lutke.

Eva Jarc, 3. razred

Obiskali so nas otroci iz vrtca, da spoznajo njihovo učiteljico, vidijo razred, spoznajo nas in si ogledajo predstavo. Nastopali so Eva, ki je igrala miško, Ema je igrala žabico, Lana je bila lisica Zvitorepka, Nejc in Vito sta bila volka požeruha, Noel, Klemen, Lara so bili medvedi kosmatinci, jaz pa sem igral zajčka Dolgouščka. Bila je glasbena pravljica z naslovom Rokavička. Nekateri so bili strah, ko so prišli, kasneje pa se vsi počutili v redu, ker so lahko naredili lutke. Če je zmanjkalo materiala, smo se znašli in naredili lutke z drugačno obliko.

Tino Orož, 3. razred

18. 2. 2020 so nas obiskali bodoči prvošolčki. Prišli so, da vidijo njihovo bodočo učiteljico in razred. Mi smo jim pripravili predstavo, ki se je imenovala Rokavička. Najprej smo se predstavili, potem pa zapeli pesem Rokavička. Videli so različne živali, ki so zlezle v rokavičko. Prišel je kuža in jih napodil iz rokavičke. Še enkrat smo zapeli pesem Rokavička in se priklonili. Otroci so nam ploskali in učiteljica se je začela pogovarjati z njimi. Potem so otroci prišli k delavnicam. Vsi otroci so naredili skoraj vse živali. Bili so veseli in ustvarjalni. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Ema Turinek, 3. razred

JUNAKI PRAVLJIC SE SREČAJO

NAPAD GROZNEGA DNE

Nekoč so živeli trije prašički. V čudežni deželi so živele vile, čudne ribe, pravljlična drevesa in varuhinja te dežele je bila Zlohotnica. Ko pa so plesali, jih je opazovala čarovnica z zmajem, ki ga je uročila in z njim letela. Trije prašički so že bili tako veliki, da so si zgradili hišice. Prvi si je zgradil hišico iz peska, vode in blata. Drugi prašiček je naredil hišico iz slame, lesa in malih kamenčkov. Tretji prašiček pa je naredil hišo iz kamnov. Nato je prišla čarovnica in uničila prvemu prašičku hišo in drugemu prašičku hišico. Ko sta videla, da ni hišic, ju je napadla, onadva pa sta stekla k bratu in mu na hitro vse povedala. Čarovnica je želela še uničiti tretjo hišo, a je Zlohotnica priletela in napadla čarovnico, drevesa pa so napadla zmaja. **NAPAD!!!** Ko so napadli zmaja, se je čarovnica razjezila in uročila Zlohotnico, vile pa so uničile zmajev urok. Nato je čarovnica zbudila varuha ognja in iz vulkana je prišel varuh ognja Tino. Zmaj je potisnil čarovnico v vulkan, varuh Tino pa je poslal čarovnico v ognjena nebesa. Tino je nagradil zmaja, ta pa je bruhal ogenj in imel ognjene rogove. Nikoli več ni bilo čarovnic in vsi so živeli srečno do konca svojih dni. In nikoli niso vedeli, kakšna so ognjena nebesa ... Zato le verjemite otroci, ko rečejo, da pride zmaj po vas, če ne zaspate.

TINO

V petek, 22. 5. 2121 je prišel k Rdeči kapici Din Heist. Dogovorila sta se, da si gresta ogledati razstavo dinozavrov. Nekaj časa sta hodila, a pozdravil ju je mizar, ki je bil v resnici volk. Potem sta srečala Mici, ki se je hihitala, za njo pa so stopali trije prašički. Eden je imel rolko in kapo obrnjeno nazaj, drugi je imel žogo, tretji pa je imel knjige in očala. Vsi so bili jezni, ker jim je Mici zgrizla njihove nove žoge. Postala sta lačna, zato sta odšla k pekarni Mišmaš. Pojedla sta rogljiček in potem sta še nekaj časa hodila in končno prišla do muzeja, kjer ju je pričakal kustus, Žabji kralj. Ko sta prišla noter, se je zaslišal glas ha ha ha: »Vstopila sta v mojo past,« in vrata ter zasilni vhod sta se zaklenila. Vem za vajino skrivnost. Ti Din si vitez, ti Rdeča kapica pa si princesa Elizabeta. Din je rekel: »Čakaj malo, ta glas sem že nekje slišal, ti si čarovnica!« Tako je, predajta mi kristal arkanum. »Ne!« Pa vaju bom morala prisiliti, je rekla čarovnica. Naenkrat so se dinozavrove kosti spremenile v robota in močan sunek je zadel Elizabeto. Nato je rekel Din: »Za to boš plačala.« In nato je porazil celega robota. Elizabeta se je zbudila in srečno so živeli do konca svojih dni. A čarovnica pa je bila kaznovana.

NOEL

SNEGULJČIČINA ČAROBNA SVETILKA

Nekoč je bil za skrivnem slapu prečudovit sladkoren gozd, ki sta ga varovala Pikapolona ter njena pomočnica Volpina. V tem gozdu so imeli najboljšega peka, peka Mišmaša. Ob pekarni je stala ljubka hišica, v kateri je živela Sneguljčica in njena prijateljica Pepelka. Sneguljčica je varovala svojo zapuščino, čarobno svetilko. Volpina je vedela, kakšno moč ima čarobna svetilka. Hotela jo je imeti, saj je vedela, da z njo lahko končno uniči Pikapolono in postane glavna superjunakinja in jo bodo končno začeli ceniti. Šla je po gozdu, da bi našla škrata Kuzmo. Ko ga je našla, ga je ujela in odpeljala v staro, tako poimenovano hišo strahov. Slišala je, da Kuzma dela napoje, zato ga je prisilila, da ji naredi strup, ki bo trajal za vedno. Škrat Kuzma jo je opozoril, da se veliko njegovih napojev izjalovi, a to Volpine ni zanimalo. Volpina se je pozanimala, kaj Sneguljčica rada je in ugotovila, da vsak petek naroči Mišmašev kruh. Kupila je en hlebec belega kruha in ga zastrupila. Zamaskirana je kruh odpeljala Sneguljčici. Ko je Sneguljčica dobila kruh, ga je pojedla in zaspala. Volpina je vstopila in vzela svetilko. V tistem trenutku je vstopila Pepelka in opazila Volpino s svetilko, a ta je pobegnila. Pepelka je videla Sneguljčico in poklicala Pikapolono ter ji povedala, kaj se je zgodilo. Nato je Pikapolona ujela Volpino in jo izključila iz skupine ter Sneguljčici vrnila svetilko in vsi so živeli srečno do konca svojih dni, razen Volpine, ki so jo poslali v sladkorno ječo. Ali veste, kako se je Sneguljčica prebudila? Seveda strup škrate Kuzme ni deloval.

EVA

TRIJE PRAŠIČKI IN ZLATOLASKA

En lep dan so bili trije prašički lačni in so hoteli iti v gozd, da bi nabrali gozdne jagode. Zelo, zelo globoko v gozdu so že bili in so našli mačeho, lažno mambo od Zlatolaske. Mačeha je iskala meso, da bi lahko naredila kosilo. Ko je našla tri male pujske, si je potegnila iz žepa vrstico in jih nagnala domov, da bi jih spremenila v klobase. Zlatolaska je še vedno bila mala, ampak je imela dolge lase. Ko je zagledala male pujske, je vedela, da mačeha še vedno lovi uboge živali, zato je spustila svoje lase, da bi pomagala pujskom. Zlatolaska jim je rekla naj splezajo po njenih laseh, če hočejo živeti. Trije pujski so zaupali Zlatolaski in so šli po njenih lepih in mehkih laseh. Ko so bili pri njej, je hitro svoje lase potegnila gor, da mačeha ni uspela priti gor. Ko je zaprla okno, se je prašičkom opravičila in jim ponudila maline. En pujsek se je tako razveselil, da je z repom pomigal, kot da bi bil kuža. Tisti čas je bila mačeha preveč na soncu in se je spremenila v prah. Zlatolaska pa je našla svojo pravo družino in živela srečno do konca svojih dni.

EMA

PEPELKA IN MAVRIČEN ZAKLAD

Pred devetimi vodami in devetimi gorami je živela srečna družina. Imeli so eno hčerko, ki ji je bilo ime Pepelka. Čez nekaj dni ji je mama umrla in oče je hišo pripeljal novo ženo, ki ji je bilo ime Džikitorika. Mačeha je Pepelki naročila naj gre v gozd po gobe. Pepelka je ubogala. Šla je v gozd. Tam je videla velik križ in ga je šla pogledati. Videla je nekaj svetlečega. Ker je bilo že pozno, je morala iti. Drugi dan se je vrnila v gozd. Tam je srečala palčke. Prosila jih je, če lahko dobi njihovo lopato. Rekli so, da lahko. Kopala je in kopala ter videla zaklad. Bila je bogata s svojim princem, mačeha pa je ostala sama v hiši. In vsi so živeli srečno živeli do konca svojih dni, mačeha pa slabo.

LEONA

KAKO STA DUMBO IN SIMBO PRIŠLA V DISNEYLAND

Moja pravljica pripoveduje o slončku Dumbu in levčku Simbi, ki sta živela v ljubljanskem živalskem vrtu. Nekega zimskega dne sta se odločila, da odpotujeta v Afriko. Na živce jima je šlo, ker zaradi karantene in zime nihče ni obiskoval živalskega vrta. Za pomoč sta prosila čudežno bolho Megi. Poklical jo je Simba s svojim rjoventjem. Ker je bila čudežna bolha tako mala, so z lahkoto prišli do ključev in odklenili obe kletki. Težava je bila, da so bila letališča zaprta. Odločili so se, da bodo potovali z ladjo. Zgodaj zjutraj so prišli v Koper. V pristanišču je bila zasidrana samo ena ladja. Na tej ladji je poveljeval kapitan Kljuka. Toda kapitan Kljuka jih ni hotel peljati v Afriko, temveč jih je

želel prodati drugemu živalskemu vrtu. Na srečo je imel Dumbo v kapi uro, ki je tiktakala točno tako kot krokodilova ura. Kapitan Kljuka se je ustrašil in pobegnil. Na ladji je bil tudi pek Mišmaš, ki je krmaril ladjo in pekel zelo dober kruh. Ker so se vsi naveličali kruha, so se odločili, da bodo pristali kar v Ameriki. Zahotelo se jim je ogledati Disneyland. Tam so spoznali Miki Miško in se odločili ostati tam. Kljub temu da Dumbo in Simba nista prispela v Afriko sta bila v Disneylandu srečna in nikoli več jima ni bilo dolgčas ali ju zeblo.

ROK

Zadnji teden pred zasluženimi počitnicami so se tretješolci potili na šolskem igrišču.

Po končani spretnostni vožnji so se razveselili tudi počitka.

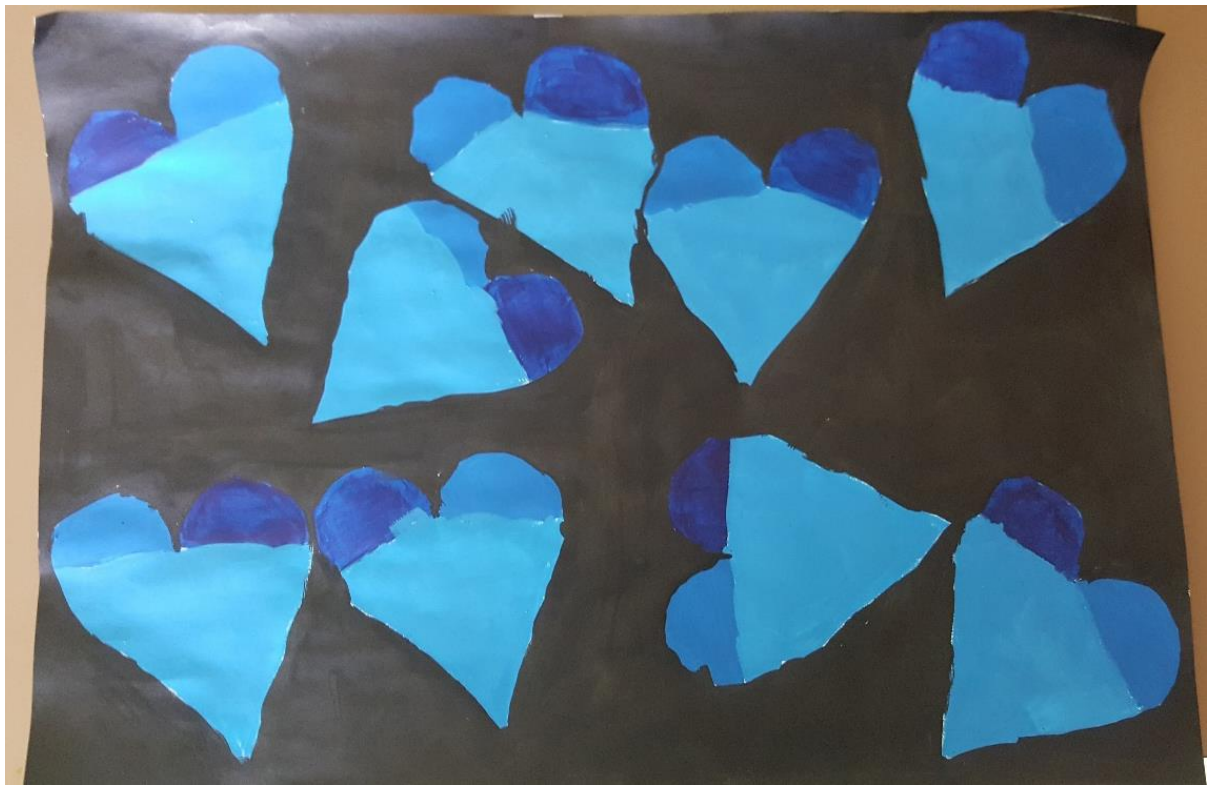
PRESENEČENJE ZA MIO

Nekoč je živel deklica po imenu Mia. Mia ima rada prijatelja Andreasa. Andreas jo je peljal na mariborski most. Na mariborskem mostu je bila lepa razsvetljava. Na mostu sta se Mia in Andreas poljubila. Po ušesih so jima cingljali zvončki, zdelo se jima je, da jima je zemeljski plaz zrušil tla pod nogami. Andreas je Mii dal obljubo, da ne bo nikomur povedal za poljub. Mimo je prišel učitelj biologije, gospod Mravlja, in ju vprašal, če sta naredila nalogo. Rekla sta mu, da sta jo že opravila. Potem so se poslovili.

Tea Pečnik

Tea Pečnik

Sara Imširović

Niko Gaberc

Mein Lieblingstag ist samstag
 Meine Lieblingsfarbe ist rosa
 Meine Lieblingszahl ist 10
 Mein Haustier ist hund

Mein Lieblingstag ist Mittwoch
 Meine Lieblingsfarbe ist rosa
 Meine Lieblingszahl ist 10
 Meine Haustiere ist hundkatze und Pferd

Mein Lieblingstag ist Samstag.
 Meine Lieblingsfarbe ist gelb.
 Meine Lieblingszahl ist 18.
 Mein Haustier ist Hund.

STRAŠNA HIŠA

Nekoč, pred davnimi časi, je neki družini hiša pogorela do tal.

Mama Hannah, oče Gringo, sin Harri in hči Lajka so se morali preseliti. Tavalj so čez devet gozdov, čez tri doline in čez sedem polj, da so našli hišo. Bila je stara, grda in zapuščena. Odločili so se, da se bodo vselili vanjo. Niso se zavedali strašne zgodovine in skrivnosti, ki jo je imela. Za nekatere se je končalo s smrtjo nenavadnega izvora. Ko so odprli vrata, je v njih buhnil plesniv, zatohel vonj. Čeprav je bila hiša stara, je bilo pohištvo v njej dobro ohranjeno. V omari so našli slike spomenikov in nagrobnikov. Večina slik je bila v krvavo rdeči barvi.

Zunaj je bila že tema, zato so se odpravili v posteljo. Niso pomislili, da se bodo ponoči dogajale čudne stvari.

Čez tri ure je Lajka zaslišala hrup in se zbudila. V sobi je bil slab zrak, zato se je odločila, da bo malo prezračila. Ko je stopila k oknu, jo je skoraj kap. V soju lune je videla moškega oblečenega v belo. Ni bil navaden moški. Bil je duh. Občutek je imela, da jo je opazil tudi on, saj je gledal proti njej. Naenkrat je začutila sunek, ki jo je porinil, da je odletela v steno za njo. Od bolečine, ki se je mešala s strahom, je padla v nezavest. Ko se je zbudila, je šla k staršema. Razložila jima je, kaj se ji je zgodilo. Na srečo sta ji verjela. Odločili so se, da bodo počakali, da se zdani in bodo hišo malo raziskali. Naenkrat pa se je na steni pojavil napis **IZGINITE!** Zaradi strahu so preostanek noči prebedeli.

Ko se je zdani, so si za zajtrk narezali paradižnik in kruh. Otroka sta pila vodo, starša pa vino. Harri je v predalu pod mizo našel zvitek, v katerem je pisalo: *Sem sultan Zlobni iz Turčije. Pred devetimi leti so me napadli in zabodli. Postal sem duh. Tukaj živim. Strašim vse, ki si drznejo vstopiti v to hišo in če ostanejo tu predolgo, jih ubijem. Uničiti mojo moč je skoraj nemogoče. Poiskati boste morali skrivno sobo, v kateri je zlat prstan s smaragdom. Ko ga najdete, ga morate zlomiti tako, da po njem udarite s kamnom. Ampak povem vam, da je zagotovo ne boste našli.*

Dolgo so iskali skrivno sobo, a je res niso našli.

Nekega dne sta šla starša na sprehod, otroka pa sta se zunaj igrala. Metala sta si blato. Ko je Harri zadel hišo, se je zgodilo nekaj neverjetnega. Del stene se je odmaknil in zagledala sta ozek vhod. Ugotovila sta, da je tam skrivna soba, v kateri je prstan. Naenkrat pa ju je nekaj začelo potiskati stran. Takrat sta se vrnila starša, ki sta hitro uganila za kaj gre. Oče Gringo se je splazil skozi vhod in duh tega na srečo ni opazil. Zatipal je prstan in v tistem trenutku so se prižgale bakle. Zagledal je mizico, na kateri je ležal težek oster kamen. Z ostrim delom je udaril po prstanu. Ta se je zlomil in spustil svetlobo v treh različnih barvah – rdeči, modri in vijolični.

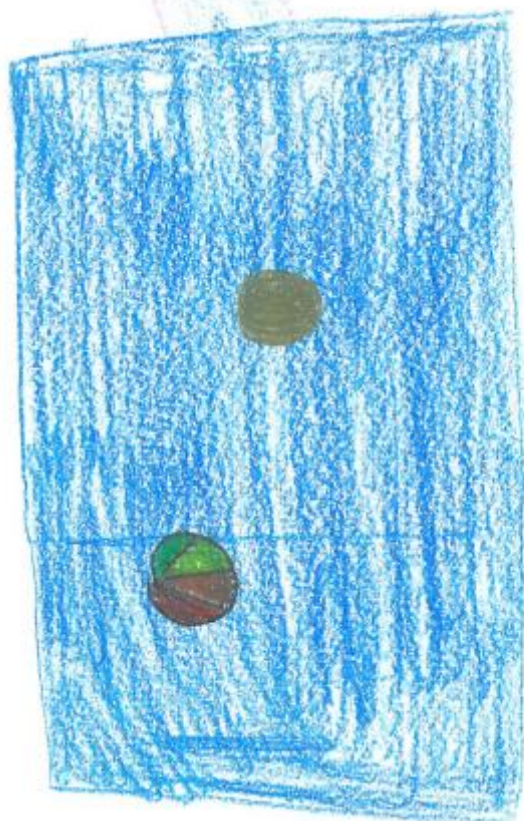
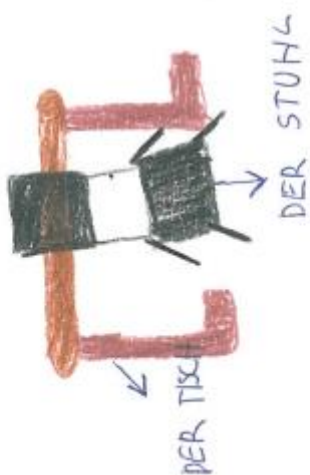
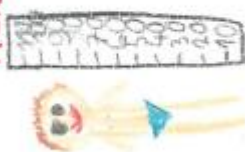
V tistem trenutku je otroka nehalo potiskati in duh je za vedno izginil. Od takrat srečno živijo v novi hiši.

Tinej Čas

Neja Knuplež

NEVES KLASSENZIMMER

© 2000 Schöningh

Raziskovalci znanja

Kdo smo Raziskovalci znanja?

Tekmovanje Raziskovalci znanja je tekmovanje osnovnošolskih ekip, ki zastopajo svojo šolo. Rešujejo test s približno 30 vprašanj, ki obsegajo številna področja (geografijo, umetnost, fiziko, biologijo, kemijo, matematiko, šport, logiko ...). Štiričlanske ekipe si izberejo svoje ime, zastopajo svojo šolo in se pomerijo s predstavniki ostalih šol. Na tekmovanje se pripravljamo s pomočjo izbranih člankov v reviji Moj planet. Najprej se ekipe pomerijo na šolskih tekmovanjih, najboljše pa še na območnem. Vsako šolo na območnem tekmovanju lahko predstavljata dve najboljši ekipi. Najboljši prejmejo naziv NAJBOLJŠI RAZISKOVALCI ZNANJA za svoje območje za tisto šolsko leto! Šoli priborijo pokal, sebi pa praktične nagrade. Vsi sodelujoči na območnem tekmovanju prejmejo priznanje.

Kaj počnemo?

Pri raziskovalcih znanja smo se imeli zelo fajn. Vsako sredo in vsak petek smo se zbrali v knjižnici in brali revijo Moj planet, raziskovali smo živali, rastline, naravne znamenitosti in vesolje. 13. 12. 2019 smo imeli šolsko tekmovanje, na katerem sta sodelovali dve ekipi. V vsaki ekipi smo sodelovali štirje učenci, ki smo reševali skupen test. Območno tekmovanje je letos žal odpadlo, ampak smo bili na srečo četrti izmed vseh ekip v Sloveniji.

Pri raziskovalcih smo sodelovali: Larisa Grajfoner, Tinej Čas, Samra Imširovič, Klara Krautič, Ana Purgaj, Julija Žmak, Katarina Jarc in Zala Majal. Včasih so se nam pridružili tudi drugi učenci. Ustvarjali smo in delali preizkuse (risali na vrečke, delali sladoledne lučke ...). Veselimo se že novega šolskega leta in novih dogodivščin pri Raziskovalcih znanja. Vabljeni!

Tinej Čas, Larisa Grajfoner in Klara Krautič.

Ustvarjanje v OPB

Utrinki iz podaljšanega bivanja

Podaljšano bivanje je namenjeno učencem od 1. do 5. razreda. Organizirano je vsak dan od 11.50 do 16.00. Za učence 2., 3., 4. in 5. razreda je čas med 12.45 in 13.35 namenjen domačim nalogam in učenju, medtem ko učenci 1. razreda teh obveznosti še nimajo. Preostali čas je namenjen druženju, telovadbi, ustvarjanju, sproščanju, igri, počitku itd. Težimo k temu, da učenci po pouku preživijo čim več časa na prostem, v gibanju in druženju. S tem krepijo tako svoje socialne veščine kot gibalne sposobnosti, kar prispeva k celostnemu razvoju otroka. Poglejmo, kaj otroci najraje počnejo v OPB in česa si želijo v prihodnje.

Všeč mi je, da se družimo (Riana, 4.r.).

Najraje se zunaj igramo (Nina, Naja, Lucija, 1.r.).

Rada imam prijazne učiteljice in barvanje (Zoja, 2.r.).

Najraje igram nogomet (Nani, 4.r.).

Želimo si bazen (Neja, 5.r.).

V OPB si želim
tablico in
playstation
(Niko, 4.r.).

Želim si, da bi
gledali risanke
(Lea, 2.r.).

Komaj čakam, da
bom imela domače
naloge (Tia, 1.r.).

Najraje skačeva s
kolebnico (Kiara
in Loti, 2.r.).

Želim si poleti
bazen in pozimi
drsališče
(Samra, 5.r.).

Nataša Brečko in Ana Šmidhofer

Na predmetni stopnji

Mai Ferk, 6. razred

ČUDEŽNI FANT

Nekoč je živel fant Max. Ta fant ni bil navaden fant ampak je bil pol riba. Nekega dne se je Max prebudil s plavalno kožico med prsti. Na začetku je mislil, da ga je nekdo nahecal, ampak ga ni. Plavalno kožico pa je dobil, ker ko je začel misliti, da je riba, je sam postal pol riba. Pol riba pa je postal, ker se je rodil v morju.

Nekega dne pa si je Max zelo zaželel na morje, saj še ni nikoli plaval. Plavati pa ga njegova starša nista pustila, ker sta mislila, da se mu bodo vsi norčevali. Ampak ker Max ni vedel, da je pol riba, je mamo in očeta vsak dan prosil: »Kdaj gremo na morje?« Onadva pa sta mu samo rekla, da ne zdaj. Vedno je šel nazaj s slabim občutkom, saj ni vedel, ali bo sploh kdaj videl morje. Nekega dne pa je dobil idejo. Razmišljal je, da bi naredil napoj, ki bi ustvaril učinek, po katerem bi človek vedno želel ostati na morju. Ampak mislil je, da mu ne bo uspelo, zato je naredil sto napojev, a zadnji je bil pravi. Takoj ga je preizkusil na mami in očetu in v hipu sta Maxu rekla: »Max, spakiraj stvari, gremo na morje.« Max je bil tako vesel, da se je začel kotaliti po tleh. Ko so prispeli na morje, je rekel: »Zadnji v morju je gnilo jajce!« in je že skočil v morje. Naredila se mu je plavalna kožica. V tistem trenutku je začel plavati na polno.

Napoja pa ni naredil dovolj dobro, saj ko sta oče in mama skočila v morje, je popustil. V tistem trenutku so že bili v avtu in se vozili domov.

Max je rekel, da je bilo teh par minut na morju, najboljših v njegovem življenju, saj je ugotovil, da ima posebno sposobnost.

Ko pa je Max odrasel, je začel pogosto hoditi na morje in že je zopet dobil največje veselje v svojem življenju nazaj. Rekel je, da je morje kraj, kjer je zelo lepo podnebje in kjer se zelo zabava.

SEDAJ PA JE POČIL LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC. POKRIJ SE, ZAVIJ SE IN ZASPI.

Leo Žmak, 6. razred

OBISK PRI PREDSEDNIKU DRŽAVE BORUTU PAHORJU

13. 10. 2019 smo v Jarenini praznovali 880 – letnico prvega imenovanja kraja Jarenina. Prireditve se je udeležil tudi predsednik države Borut Pahor, ki se je na koncu tudi fotografiral z nastopajočimi. Ob tej priložnosti je učence povabil v Predsedniško palačo na sladoled. Tako smo se Mladinski pevski zbor in folklorna skupina OŠ Jarenina 11. 12. 2019 odpravili na slavnostni obisk v Ljubljano, kjer nas je ob prihodu sprejel šef protokola. Ogledali smo si dvorano, kjer se dogajajo vsi glavni sprejemi na predsedniški ravni. V sejni dvorani se nam je pridružil gospod predsednik in poklepetal z vsemi navzočimi. Naja Osredečki in Valentin Žmak sta mu izročila grafiko učenca Emanuela Donka in se mu zahvalila za povabilo. Sledila je pogostitev z lučkami in povabilo predsednika v njegovo pisarno. Tam smo si pogledali njegove prostore in se fotografirali z njim. Tajnica predsednika je bila prijetno presenečena in mi je zaupala, da se g. predsednik še nikoli ni slikal z lučkami, ki so jih učenci veselo jedli. Vzdušje je bilo zelo domače in sproščeno, učenci so uživali v njegovi družbi, seveda tudi mi, vsi spremljevalci.

Hvala vsem spremljevalkam: Meliti Šmidhofer, Nini Žavcer, Maji Serdinšek, Tini Neuvirt in Marici Harc za skrb in varnost naših učencev in g. ravnatelju Alenu Krajncu za podporo tega dogodka. Zahvala gre tudi občini Pesnica, g. županu Gregorju Žmaku za donacijo prevoza.

Ostal bo prijeten spomin na druženje s predsednikom države in čudovitimi ljudmi, ki ga obkrožajo.

Valerija Vreča

VELIKA NOČ

Velika noč je najpomembnejši krščanski praznik. Kristjani na ta dan praznujejo Jezusovo vstajenje od mrtvih - na veliki petek so Jezusa Kristusa križali, tretji dan po tem, v nedeljo, pa je vstal od mrtvih. Velika noč je za kristjane praznik veselja in upanja; verujejo, da je Jezus s svojim vstajenjem premagal telesno in duhovno smrt ter za vse prinesel upanje, za kristjane pa upanje na vstajenje po smrti.

Po tradiciji je na veliki petek zapovedan strogi post, na veliko soboto se blagoslovijo jedila, ki se potem zaužijejo za nedeljski zajtrk. Na veliki ponedeljek se kristjani spominjajo prikazovanja vstalega Jezusa njegovima učencema. To je dan, ko se verniki odpravijo k sorodnikom in prijateljem.

Velika noč je premakljiv praznik. Lahko je med 22. marcem in 25. aprilom.

Za doživljanje velike noči v preteklih letih sem povprašala mojo babico.

Veliko noč so imenovali Vüzem.

Teden pred veliko nočjo so ljudje urejali, čistili okolje okrog hiše, stare hiše so se obvezno na novo pobelile. Otroci so kot darilo za veliko noč dobili nova oblačila ali obutev. S tem so kasneje odšli k velikonočni maši.

Pravilo, ki je veljalo od četrтка dalje je bilo, da se ni smelo delati glasnih del, niso smeli delati na zemlji, njivah ...

Na veliki petek je sledilo pripravljane jedi za žegen. Zbirali so različne trave, rože, čebulne lupine, za to so poskrbeli otroci. Mame so pekle kruh in potico. Kruh in meso se je vedno peklo v krušni peči.

Pirhe so barvali tako, da so na jajce v bombažno krpo ali nogavico zavili različno travo ter kuhali v čebulnih lupinah. V tistem času še noben ni delal z barvami, tako kot počnemo to mi danes.

Na veliko soboto po žegnu so lahko otroci zunaj hodili bosi (prej niso smeli, ker še zemlja ni bila žegnana, starši so jim govorili, da so kače). Jedli so posebno juho, v kateri se je kuhalo meso. Na ta dan so zakurili tudi kresove in streljali s pločevinastimi posodami, napolnjenimi s karbidom.

Na veliko nedeljo so se obvezno odpravili k maši (vstajenje). Po prihodu domov so zajtrkovali kot družina. Otrokom so hrano delili starši, namreč niso si smeli vzeti sami.

Poznali so tekmovanje med gospodinjami. Gospodinje so med seboj tekmovala, katera ima najlepši oziroma največji korpec/košaro. Takrat so bili namreč tudi večji kosi mesa, saj so to jedli cel teden ali še več.

Lana Lorber, 9. razred

Luka Turinek, 6. razred

ČUDNI SVET

Ljudje spreminjamo spet in spet
ta naš lepi svet.
Spremenili smo ga že zelo,
sedaj si to poglejmo.

Tukaj je mesec april,
ki nas pozdravlja in ni mil,
saj sneg je zdaj prišel
in nam povedal, da ne bo odšel.

Maja se poletje je začelo
in nas močno ogrelo.
Igrišče je prazno,
na bazenih pa blazno.

Kmetje se ozirajo v nebo,
da vidijo, kdaj dež bo.
Suša je pobrala ves pridelek,
le kaj pozimi bo za obedek.

In že je lep poletni dan,
s soncem obsijan.
Čez minuto pa že dež lije
in sonce prav nič ne sije.

Tukaj je mesec oktober,
ki je prav dober,
tu je zdaj veselo,
vsi pozabili so na delo.

Huda zima je prišla,
ampak snega še ni,
ker nam govori:
»Se mi ne mudi.«

Tako se svet spreminja,
da dan je noč in noč je dan,
če ne poskrbimo zanj,
svet poginja.

Zala Majal, 6. razred

MY DAD

The person I admire is my dad. He is 185 cm tall, so he is not short and not tall. He is also chubby, so he is not fat and not thin.

My dad usually wears a shirt and jeans, from Monday to Friday when he has work. But on a special day he will wear something fancy. He is tidy because he doesn't mind cleaning. He hates cooking, he isn't very good at it. He is very smart.

His favourite subject at school was maths and when I need help at this subject he always helps me. He is also good-natured and well-mannered. He likes to give back to people that helped him when he was young. He is honest because he rarely lies. He isn't fussy especially when we go out to eat because he eats all sorts of food. He is happy and he is loving to my mom, my brother and me. But my dad can also be serious when me and my brother annoy him.

He loves to watch skiing or ski jumping on TV, he loves basketball just like me. We play basketball every Saturday. I play with him, my brother and 2 other families.

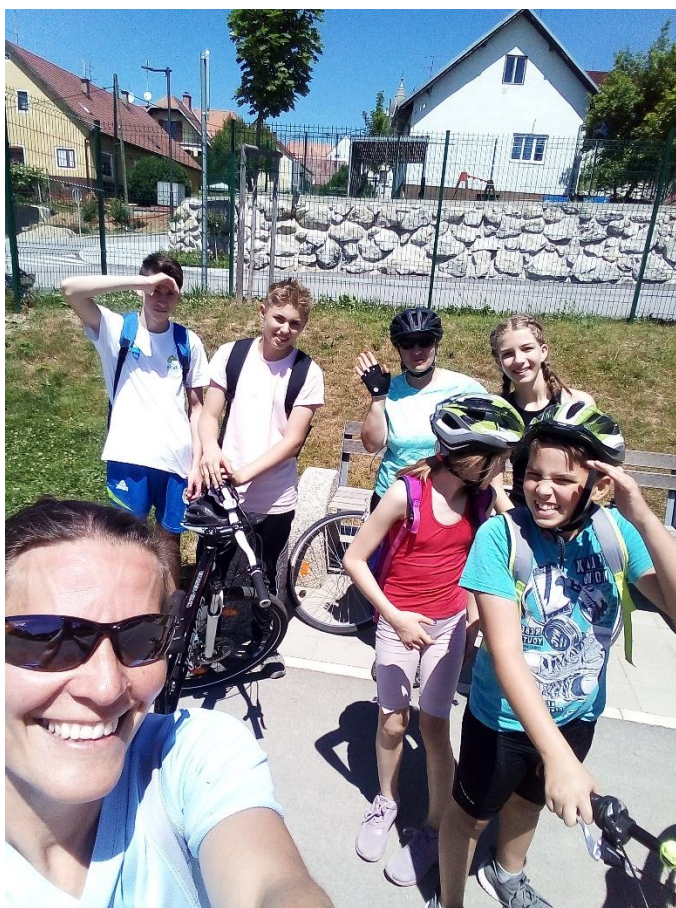
I love my dad and I wouldn't change him for anyone else. He is my basketball idol and one day I want to be just like him at basketball.

Nik Dolšak, 8. razred

KOLESARJENJE

V soboto smo se odpravili na kolesarjenje. Pot smo začeli v Jarenini na igrišču in se odpravili proti Pesnici. Seveda smo poskrbeli za svojo varnost. Prvi odmor smo imeli v Kungoti, kjer smo se dogovorili, kje bomo nadaljevali pot. Odločili smo se, da se v Zg. Kungoti ustavimo v trgovini in pri šoli pojemo malico. Po malici smo si privoščili še sladoled in po daljšem odmoru nadaljevali pot. Po prvem večjem vzponu smo se odločili, da se domov vrnemo po krajši poti, torej skozi Šentilj. Ker je bilo res vroče, smo se v Šentilju ponovno okrepčali s sladoledom. Ko smo se najedli in odpočili v senci, smo se vrnilo do igrišča. Vsi smo bili ponosni, saj je bila 5-urna vožnja zelo naporna, a hkrati zelo zanimiva.

Maša Dužič, 7. razred

Slovo devetošolcev

Letošnji devetošolci so se poslovili. Ker je zaključek osnovnošolskega obdobja nekaj posebnega, smo se potrudili, da bo zanje nepozaben, kljub ukrepom zaradi pandemije, ki je zaznamovala njihov zaključek.

Na svečani podelitvi spričeval in drugih dosežkov so bili prisotni njihovi starši in nekateri učitelji. Ob prijetnem druženju smo se spomnili nekaterih dogodivščin in si zaželeli vse dobro tudi v prihodnje.

Seveda ni manjkalo solz, predvsem pri razredničarki, ki se je poslovila z naslednjimi besedami:

Dragi učenci, moji deveti!

Letošnja generacija devetošolcev je posebna, ne samo, ker ste to vi, unikat, ste tudi generacija korone. Je že res, da niste imeli tradicionalnega zaključka pouka, zaključnega izleta, vatele in še česa, a če pogledamo na ta čas s strani številke, je čas korone le trenutek v primerjavi s časom, ki smo ga preživeli skupaj. In kaj pravijo številke? Na naši šoli ste preživeli 1710 dni ali 13 680 ur. Od tega 760 dni na predmetni stopnji, kar je 6080 ur. In korona nam je vzela le borih 46 dni ali 368 ur. V odstotkih je to 2,7 % časa vašega šolanja pri nas. Torej, zanemarljivo.

Zato ohranimo v spominu vseh preostali 93 %, to je čas, v katerem ste oblikovali svojo osebnost, zoreli, rasli in napredovali. Vsi zaposleni smo se trudili, da smo vam stali ob strani na tej poti in vsak učitelj je v mozaik vaše osebnosti vklesal svoj kamenček. Tako z znanjem kot s svojim vzgledom. Pred vami se odpira svet in prepričana sem, da ste nanj pripravljeni.

Za popotovanje, ki vas čaka, smo vam pomagali napolniti popotno malho z različnimi znanji in veščinami 21. stoletja, ki jih boste potrebovali, ko boste opravljali poklice, ki jih mi še ne poznamo.

Želim si, da boste v tej malhi našli tudi vrednote, za katere sama menim, da jih v življenju potrebuje prav vsak in sem jih kot vaša razredničarka želela prenesti tudi na vas. Spoštujte sebe, skrbite za svoje zdravje, bodite spoštljivi do soljudi, pošteni in pravični, v življenje stopite z optimizmom, saj je kozarec vedno na pol poln in ne prazen. In ne pozabite, z dobro voljo lahko premagate skoraj vsako oviro.

Uživajte mladost, razprite krila, vaš čas prihaja.

Želim vam uspešno popotovanje in spomnite se kdaj na čas, ki smo ga preživeli skupaj.

Vaša razredničarka, učiteljica Loreta

Devetošolci na podelitvi spričeval

Šola sodeluje v različnih projektih in z različnimi ustanovami:

Osnovna šola Jarenina
Jareninski Dol 26
2221 Jarenina
tel.: +386 (0)2 640 74 00
fax: +386 (0)2 640 74 01
E-mail: os.mb-jarenina@guest.arnes.si

Naslovnica: Izdelki učencev 3. razreda

Zbrala in uredila: Loreta Hebar

Lektorirala: Jožica Bračič